

ת"פ 58407/12 - מדינת ישראל נגד אליהו בمبرון, אשר סופר, יצחק הרלב - לא בעניינו, אורן משה, גלוות והטבות בע"מ, חברות 516092947

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בפני: כב' נשיאת רוטל יפה-כ"ז

ת"פ 58407-12-21

בעניין: מדינת ישראל
נגד
המאשימה
1. אליהו בمبرון
2. אשר סופר
3. יצחק הרלב - לא בעניינו (נדון)
4. אורן משה
5. גלוות והטבות בע"מ, חברות 516092947

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הודיעו והורשעו בכתב אישום מתקן שעניינו זיווג מטבעות בין השנים 2019-2021, תוך כדי ביצוע עבירות של מרמה, הונאת נשים, הלבנת הון, רישום כזוב במסמכי תאגיד, ועבירות על חוק חדלות פירעון.

הרקע והסדר הטיעון

בדיון מיום 21.03.23, ולאחר הלי כי גישור רבים שהתקיימו בעיקר בקשרים הראיתיים העולים מהתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שככל תיקונו של כתב האישום וכן מסגרות עונשיות. לפיכך, בдиון זה הוגש כתב אישום מתקן, הנאים הודיעו בעובדתו והורשעו בהתאם. עניינים של הנאשמים 3 ו-5 הסתיימו כבר במועד זה, ועניינים של הנאשמים 1, 2 ו-4 (להלן: **הנאשמים**) נדחה לטיעונים לעונש ולקבלת חוו"ד של הממונה על עבודות השירות בעניינים של הנאשמים 2 ו-4.

אשר להסתכנות העונשיות, צינו בא"כ הצדדים, כי **בכל הנוגע לנואם 1** המאשימה מעתור לעונש ראוי של 4 שנות מאסר בפועל, שיכלול הפעלת עונשי מאסר מוותניים, מאסר על תנאי וקנס, ואילו ההגנה תטען לשנת מאסר אחת הכוללת הפעלת המאסר המותנה. כן הסכימו הצדדים על חילוט בהתאם למציאות בהסדר הטיעון. **אשר לנואם 2** הסכימו בא"כ הצדדים לעתור במשותף לעונש של 35 ימי מאסר בפועל שירות בעבודות שירות (ובמידה והנאשם 2 לא ימצא מתאים לרצות את העונש בדרך של עבודות שירות, ירצה המאסר מאחרי סורג ובריח), קנס בסך 2,000 ל"נ, חילוט המכונות לממכר ממתקים שנפתחו במסגרת התקיק או פדייתם תמורת 10,000 ל"נ, ומאסר מוותנה לפי שיקול דעת ביהם". **ובאשר לנואם 4** הסכימו בא"כ הצדדים לעתור במשותף לעונש של 45 ימי מאסר בפועל שירות בעבודות שירות (ובמידה והנאשם 4 לא ימצא מתאים לרצות את העונש בדרך של עבודות שירות, ירצה המאסר מאחרי סורג

עמוד 1

ובሪח), קנס בסך 7,500 ₪ ומאסר מותנה לפי שיקול דעת ביהם"ש.

ציין, בהערה, כי כאמור לעיל, הצדדים הגיעו להסכמה גם בעניינים של הנאים 3 ו-5, אולם כיבד ביהם"ש, **והנאשם 3** נדרש למסר מותנה של 6 חודשים ולתשלום קנס בסך של 70,000 ₪ (מתוכו קוזץ סכום 35,000 ₪ אשר הופקדו בביהם"ש כביטוח לשחרור אחד מרכביו). ציין בגזר הדין, כי הגם שמדובר בעונש אשר מקל עם הנאשם, הרי שהוא לוקח בחשבון את מצבו הרפואי ואת הקשיים הראיתיים, כמו גם את ההיררכיה שבין הנאים השונים.

על החברה, הנואמת 5, נגזר חילוט שהיקפו פורט במסמך שהוגש בשותף לביהם"ש.

כתב האישום (המתוקן בשלישית)

החלק הכללי

בהתאם לעובדות אשר בחלק הכללי של כתב האישום בו הודה הנאשם קיימת היכרות מוקדמת והנאשם 1, אליהו מבירון, הוא דודו של נאשם 2, אשר סופר. הנאשם 1 הקים ביחד עם נאשם 3, יצחק הרלב, את הנואמת 5, א. גלופות והטבות בע"מ (להלן: החברה), תוך הסתרת חלקו של הנאשם 1 בעסק, בשל היותו תחת צו כינוס נכסים מתאריך 18.12.2015 (פ"ר 15-12-37238).

הנאים, במסגרת החברה, שכרו מבנה באשדוד ורכשו מכונות לעיבוד שבבי, בין השאר מכונות מכבש, וכן חומר גלם (מטבעות ריקים בגודל מטבע 5 ₪), בעלות של כמיילון ₪. הנאשם 3 העביר לחברה, לצורך זה, יותר ממיליאן ₪ (להלן, בהתאם: המבנה והמכונות).

עוד הודה הנאשם, כי הנאשם 1 היה הבעלים האמיתי של החברה; עמד בראש ההתארגנות ליזוף המטבעות; היה היוזם ובעל הדעת המתאים; והוא מעורב בכל הפעולות של החברה.

האישום הראשון - זיוף מטבעות

במסגרת האישום הראשון הודה הנאשם, כי במהלך שבועיים עד ליום 05.12.21, זייף הנאשם 1 לפחות 170 מטבעות של 5 ₪, תוך שימוש בגלופות ייעודיות הנושאות צורת 5 ₪, חותמות המורכבות במכונות המכבש ומטריות את צורתם על המטבעות הריקים, תוך שימוש במכונות.

בין היתר זייפו הנאים 1, 2, ו-4: בתאריך 25.11.2021, הנאים 1 ו-2 זייפו במפעל מטבעות של 5 ₪, בין השעות 18:20 ועד 20:20. בתאריך 25.11.2021, הנאים 1 ו-2 זייפו במפעל מטבעות של 5 ₪, בין השעות 04:00 ועד 11:44. בתאריך 28.11.2021, הנאים 1 ו-4 זייפו במפעל מטבעות של 5 ₪, בין השעות 19:00 ועד 20:55.

עוד הודה הנאשם, כי בתאריך 05.12.2021 החזק הנאשם 1, בשעות הערב, לצורך היזוף, מטבעות חלקים במשקל כולל של 13,798 גרם, מכונות כמפורט בסופר בנספח א' לכתב האישום, מספר גלופות שייצרו את המטבעות, וכן במטבע שעבר הליך ייחודי לצורך ייצור הטבעים.

זיווג המطبع נעשה באיכות שונות, כך שבחalker מהמطبعות לא ניתן היה לגלוות את הזיווג אלא על ידי התאמת "הטבע" למطبع, ובכך מהמطبعות ניתן היה לגלוות את הזיווג באמצעות מכונה.

הנאשימים הודיעו, כי בעקבות מעשייהם, עלול היה להיגרם נזק לכלכלה ישראל לאור איקות הזיווג והיעדר יכולת להבחן בין המطبعות המזויפות לבני מطبعות אמיתיים, כאשר הנזק נמנע אך ורק כיוון שהנאשימים נעצמו על ידי המשטרה.

עוד הודיעו הנאשימים, כי במשועם, כל אחד לפי חלקו, זייף כמות גדולה של מطبعות 5 ₪; ניסו לזייף עוד מطبعות כאלה; עשו והתחילה לעשות מطبعות מזויפות של 5 ₪; והחזיקו ביודען מכשירים מותאמים ומכונים לעשות בהם מطبعות פשוטים ומזויפים.

לפיכך, הנאשימים הורשו באישום זה בביצוע עבירות רבות של עשה או מתייחל לעשות מطبع פשוטה מזויפת, לפי סעיף 477(1) לחוק העונשין, תש"ז-1977, עבירות רבות של ניסיון לעשות או להתייחל לעשות מطبع פשוטה מזויפת, לפי סעיפים 477(1) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, ו-מתוך, מחזיק או מעביר ביודען מכשיר מותאם ומכoon לעשות בו מطبع פשוטה מזויפת ואין בידו להוכיח סמכות או הצדקה כדי לפי סעיף 477(2) לחוק העונשין.

האישום השני - מרמה, הונאת נשים וזיוף

האישום השני עניינו ברישום החברה, בחשבון הבנק שפתח עבורה הנאשם 3 ובפעולות שבוצעו בחשבון זה ובחשבון הבנק האישי שלו.

ח-ן של החברה

הנאשם 1 הודה במסגרת אישום זה, כי הייתה והיה מנوع מלהקים חברה בשל הגבלות החלות עליו בהלכי פ"ר, הצהיר הנאשם 3 במסמך הקמת החברה, כי הוא הבעלים היחיד והנהנה היחיד בחברה, למורתו שהנאשם 1 היה הבעלים העיקרי של החברה ושותף בה.

ביום 04.11.2019 פנה הנאשם 3 בשילוחתו של הנאשם 1 לבנק בינלאומי לצורך פתיחת חשבון בנק עבור החברה. הנאשם 3 הצהיר בczb, כי הוא הנהנה היחיד בחשבון וכי הוא בעל השיטה היחיד בחברה, והתחייב להודיע על כל שינוי בנסיבות הנהנים בחשבון, וכתוצאה לכך אישר הבנק את פתיחת חשבון של החברה. החל מתקמת חשבונה של החברה, הועברו דרך חשבונה כמיליון ₪.

ח-ן של הנאשם 3

במהלך השנים 2019-2021 עשו הנאשימים פעולות שונות עבור הנאשם 1 והחברה דרך חשבון הבנק הפרטי של הנאשם 3 בבנק המזרחי (להלן: החשבון הפרטי), כאשר החל מיום 02.06.2019 הפיקידו הנאשימים לחשבון הפרטי כמיליון ₪. חלק מהכספיים הופקו לחשבון הפרטי תוך הצגת חוזים פיקטיביים לבנק, וזאת על מנת להניח את דעת הבנק, כי מקור הכספיים כשר. בעקבות מצגי שווה אלה, נמנעה התראה על פעולות אלו למערכות הלבנתה הhook; הוסתרה שליטתו של הנאשם 1 בכיספים; והוא קיבל אפשרות לפעול בחשבונות הבנק בלי שהרשויות ידעו על כך ויודעו לרשות איסור הלבנתה הhook אודוט פעילותות.

בתאריך 18.12.15 ניתן לגבי הנאשם 1 צו כינוס נכסיים בהתאם לבקשתו להכריז עליו כאלו פושט רג'ל, ובתאריך 04.12.17 הוכרז על ידי ביהם"ש כפושט רג'ל (פ"ר 15-12-37238). ביום 19.04.2019 ניתן לנאשם 1 צו הפטר על סמן הסכמתו שהושגו בין הצדדים.

במסגרת בקשתו להכריז עליו כפושט רג'ל ולקבל צו כינוס, התחייב הנאשם 1, בין היתר, לעמוד במוגבלות שונות שנקבעו בפקודת פשיטת הרג'ל [נוסח חדש], תש"מ-1980, ובינהן לא לעשות בעצמו או באמצעותו אחר מטעמו שימוש בCARTEIS אשראי ללא אישור בכתב מהconomics; להודיע בכתב למנהל המיו"ח ולconomics הרשמי על כל שינוי במצבו הכלכלי - ובפרט בהכנסותיו, בהוצאותיו ובמצב חובותיו; ולא לייסד תאגיד או להיות בעל עניין בתאגיד. ביהם"ש, במסגרת צו הפטר, קבע ביום 04.12.2019 כי המוגבלות הנ"ל ימשיכו לחול על הנאשם 1 במשך 21 ימים נוספים, וכי **"אם קיימים נכסיים השיעים לחיב והתנאים למימוש או נכסיים השיעים לחיב ושעליהם לא דיווח... ימומשו אלה לטובת קופת פשיטת הרג'ל, בנוסף לתכנית הפירעון או המתווה שאושרו לחיב, ואף לאחר קבלת הפטר."**

הנאשם 1 הפר מגבלות אלה ואת הוראות הפטר בכך שבין התאריכים 06.10.2019 ל-25.12.2019 הוא הקים את החברה יחד עם הנאשם 3, החזיק בה ופועל באמצעותה ובה שמה; קיבל בתאריך 10.12.2019 מהנאשם 3 CARTEIS אשראי והשתמש בו לצרכי העסק, החזיק יחד עם הנאשם 3 ושלט בפועל בכל הנכסיים של החברה, ובכלל זה במכונות; והעביר כסף מזומנים לנאשם 3, ביקש ממנו להפקידו בחשבונו וסירב למסור את מקור הכספיים.

הלבנת הון - זיוף

המעשים המתוארים לעיל מהווים עבירות של הלבנת הון על פי התוספת הראשונה לחוק לאיסור הלבנת הון, תש"ס-2001, על פי פריטים 11, 12 ו-11א.

פעולות הכספיות שביצעו הנאשמים על מנת לקנות, ליבא, לשנע, להתקן ולשנות מכונות וחומר הגלם, ועוד, בין היתר, על מנת לאפשר זיוף המטבעות ומשכך מדובר בפעולות ברכוש אסור.

הנאשמים העבירו כמיליון ל"ש בזמןן ובדריכים אחרים לצורך רכישת המכונות; הסתרו את היוטו של הנאשם 1 שותף בחברה; העבירו כספים דרך נ"פ ובדריכים שאין ידועות; העבירו כספים רבים לחשבון הפרטי; ועשו פעולות רבות במטרה להסתיר את מקור הכספיים האסורים ואת הבעלים בהם.

שווי כל הפעולות הקשורות לזיוף, הוא כמיליון ל"ש.

הלבנת הון - רישום כזב ומרמה

הנאשמים 1 ו-3 ערכו רישום כזב במסמכיו תאגיד בכך שהסתירו את בעל המניות המרכזי - הוא הנאשם 1; פתחו את חשבון הבנק של החברה במרמה; השתמשו בחשבון הבנק הפרטי במרמה; והפקידו כספים בחשבון הפרטי תוך הצגת מצגי שווה.

החברה שימה לביצוע העבירות ולפיכך היא עצמה רכוש אסורה. בנוסף, כל הכספיים שהופקדו בחשבון הבנק של החברה ושולמו מחשבון זה, כמו גם כל הכספיים שהופקדו ושולמו מהחשבון הפרטני בזמןם הרלבנטיים, וכן הכספיים שהופקדו תוך הצגת החזומים הפיקטיביים - הינם רכוש שמקורו בעבירה או רכוש שנעבירה בו עבירה. על כן, ככל הפעולות שעשו הנאים בכספיים אלה במטרה כאמור בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, הין פעולות ברכוש אסורה. שווי הפעולות שביצעו הנאים בחשבונות הבנק של החברה ושל הנאים 3 הוא כ-2 מיליון ₪.

במקרים אלה, הנאים 1 ו-3 קיבלו במרמה ובנסיבות מחייבות את יכולת לפעול בחשבון בנק ואת הנחת דעת הבנק. הנטיות המחייבות עניין בגובה הסכומים, בתחוםם, ובהתאם גופים פיננסיים האמורים על דיווח לרשות להלבנת הון. כמו כן, הנאים 1 ו-3 עשו פעולה ברכוש על מנת למנוע דיווח על פי חוק איסור הלבנת הון.

במקרים אלה, הנאים הינו את נושא של הנאים 1; הסתו מהם נכסים; והסתרו מידע שהיה עליהם לגלות והנאים 1 ו-3 התקשרו בעסקה הכרוכה בקבלת אשראי.

במקרים אלה, עשו הנאים פעולות רבות ברכוש אסור בהיקף של לפחות הפחות 3 מיליון ₪ במטרה להסתיר או להסנות את מקורות; את זהות בעלי הזכויות בו; את מיקומו; ואת תנוועותיו.

לפיכך, במסגרת אישום זה הורשו **הנאים 1 ו-3** לביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה במקרים מחייבות (מספר עבירות) לפי סעיף 415 סיפה לא חוק העונשין; רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 423 לחוק העונשין; איסור הלבנת הון לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון; התקשרות בעסקה או ביצוע פעולה הכרוכה באשראי לפי סעיף 346(ב) לחוק חណות פירעון ושיקום כלכלי, תשע"ח-2018.

כל הנאים הורשו לביצוע עבירות של הונאת נושם לפי סעיף 439(א) לחוק העונשין; הסתרת נכסים לפי סעיף 346(א)(2) לחוק חណות פירעון ושיקום כלכלי; אי מסירת מידע לפי סעיף 346(א)(3) לחוק חណ"פ; הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; ופעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

הריאות והטייעונים לעונש

התובע הגיע במסגרת ראיותו לעונש את הרישום הפלילי של הנאים 1 (כולל כתוב אישום וגזר דין ובו עוני מאשר על תנאי בני הפעלה) ותמונה של המבנה ששכרה החברה וממכנות וחומר גלם ששימשו את הנאים לביצוע עבירות זויפי המطبع.

מגילון הרישום הפלילי של הנאים 1 עולה, כי לנאים 26 רישומים פליליים, הראשון (לא הרשה) משנת 1988, עת נדון בבימה"ש לנוער בגין עבירות התפרצויות וגנבה שבוצעו בשנת 1987; לאחר מכן נדון עוד 8 פעמים בבימה"ש בגין עבירות רכוש שונות וביניהם מספר עבירות של התפרצויות, מספר רב של עבירות גנבה, שתי עבירות של זיהוי, עבירת מרמה ומספר עבירות של אלימות. בבימה"ש לנוער נדון הנאים לעוני מאשר מותנים לצד העמדה במח奸, אולם גם נשפט למסר בפועל לתקופה של 5 חודשים וזאת בשנת 1991 (בגין עבירות רכוש ולאחר הפעלת עוני מאשר מותנים). לאחר מכן נדון הנאים ל-6 חודשים בפועל לצד עוני מאשר מותנים בשנת 1991 בגין עבירות של התפרצויות וגנבה; נשפט 7 פעמים לעוני מאשר מותנים (כולל הארצת עוני מאשר מותנים) בגין עבירות רכוש, איומים, תקיפה והעלבת עובד ציבור (בין השנים 1993 ל-2004); בשנת 2004 נדון בגין עבירה של קשר ישיר לביצוע פשע

ל-3 חודשים מאסר בפועל בעבודות שירות לצד עונש נלוות; באוטה שנה נדון גם לעונש מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות וצתר בגין 8 עבודות רכוש; בין השנים 2004 ל-2010 נשפט 5 פעמים נוספות בגין עבודות רכוש שונות ועובדות אלימות (ובין היתר חבלה כשהעברית מזוין, אויומים, פציעה כשהעברית מזוין, תקיפה ועוד) ונדון לעונשי מאסר מותנים; בשנת 2010 נדון ל-4 חודשים מאסר בפועל בעבודות שירות בגין עבודות אלימות; בשנת 2017 נדון בגין עבודות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש -הפרעה לשוטר במילוי תפקידו למאסר מותנה; ובשנת 2019 נשפט הנאשם בגין עבודות דומות לאלה שביצע במקורה שבפנינו - אי גילוי נכסים, העלמת נכסים או חבות, הברחת נכסים, השמתת פרטיהם לפי פקודת פשיטת الرجل, וכן ריבוי עבודות של קבלה של זיוף מطبع, ריבוי עבודות של התקינה או החזקה של מכשור לזיוף מطبعות וקנייה, וריבוי עבודות של מכירה או קבלה של מطبع פשוטה מזויפת לפי חוק העונשין (במסגרת ת"פ 18-01-66930 של ביהמ"ש המחויזי באר-שבע), ונדון במסגרת הסדר טיעון ל-22 חודשים מאסר בפועל, לעונשי מאסר מותנים (האחד למשך 6 חודשים והשני למשך 12 חודשים), לתשלום קנס ולפיוצי המתalon. הצדדים הסכימו שעונשי המאסר המותנים יופעלו בתיק שבפנינו.

בティינו לעונש, han alia shabatav vohin bahshlma shebul-pfa, עמד ב"כ מasmaה עו"ד דניאל גלעד, על חומרת המעשים שנערכו בפרשיה זו, תוך שבחן בין מעשיו של הנאשם 1 לבין מעשי האחרים. **התובע ציין, בכל הנוגע לנאשם 1**, כי הוא זיף בפועל, במשך שבועיים, מطبعות של 5 ל"נ תוך שימוש במכונות וחומר גלם, כאשר הנאשם 2 ו-4 הctrפו אליו במועדים ספציפיים; כי הנאשם 1 עמד בראש ההיררכיה, היה היוזם, בעל הידע והמיוף בפועל, כאשר הנאשםים האחרים היו מעורבים רק בהליכים נקודתיים; כי הזיף נעשה תוך שימוש בطبع אב על מנת לייצר גלוות ולהטביע אותו על מطبعות ריקים (ראו התמונות שצורפו לסייעים); כי מעשי הזיף הופסקו בשל תפיסת הצד על ידי המשטרה לאחר חשיבות מתחילה מעשי הזיף על ידי הנאשם 1; כי מדובר בזכיף ברמה גבוהה, שהקשה על גילויו; וכי הצד בו נעשה שימוש היה יקר ביותר; כי הנאשם 1 השתמש במרמה כדי להקים את החברה, שמשה פלטפורמה לביצוע המעשים, אשר גם נעשה שימוש בחשבונות בנק שונים שלא כדין; כי הנאשם 1 גם הונה את נושא בכר שהסתיר כספים ונכסים מהליך הפש"ר; כי הנאשם הסתרו את מקור הכספי ששימשו אותם לביצוע העבודות; וכי הנאשם ביצעו פעולות ברכוש אסור בהיקף של כ-3 מיליון ל"נ.

התובע צטט מפסקה של בתי המשפט השניים שדנו בעבודות דומות (ובין השאר עפ"ג [ת"א] 15156-08-14 **מדינת ישראל נ' יעקובי**, מיום 14.12.10; עפ" 189/87 מדינת ישראל נ' ציציאשוויל

טיון נ' מדינת ישראל, מיום 10.07.12; עפ" 9788/03 מדינת ישראל נ' גולן, מיום 04.02.05; עפ" 6285/13; עפ" 4316/13 מדינת ישראל נ' מדינת ישראל, מיום 13.11.13; עפ" 3647/13 זפרני נ' מדינת ישראל, מיום 14.02.02; עפ" 30.10.14 מדינת ישראל נ' חג'אה, מיום 14.10.30), וביקש ללמידה מפסקה זו, כי עבודות הזיף פוגעות בכלכלת המדינה, בסמליה ובריבונותה; כי בעבודות אלה יש לבctr את שיקולי ההרתקה; כי מדובר בעבודות מרמה נגד המערכת הפיננסית, שנזקן לפרט ולציגו רב יותר; כי יש למונע, על ידי עונשה חמירה, הפקת רווחים ממשי עבריה; כי עבודה הלבנתה ההוא הפכה למכת מדינה המסכנת את כלכלת המדינה ואזרחה; וכי העבודות שענין הונאת נשים חותרות תחת מוסד פשיטת الرجل, פוגעות בנושאים ואף ביהמ"ש שנתן אמון בהצהרות החיב, תוך ניצול המערכת לרעה.

התובע הוסיף וציין, כי גם והוסכם במסגרת הסדר הטיעון שביהמ"ש אינו מחויב בקביעת מתחם עונש, המasmaה סבורה, לאור הפסקה (הן זו שציינה לעיל והן פסיקה נוספת נסافت אליה הפנה, כולל עברו הפלילי של הנאשם 1 עצמו, כמו גם ת"פ 40958-04-19 מדינת ישראל נ' בלולו, מיום 21.02.01; עפ" 3591/17 רץ נ' מדינת ישראל, מיום 14.11.09 ועוד), הפגיעה הקשה

בערכיים המוגנים, הזמן הרוב במהלך תוכננה העבירה, מיקומו של הנאשם 1 בהיררכיה שבין הנאים, הנזק שהוא יכול להיגרם מהעבירה לככללת המדינה, הנזק שנגרם בפועל לנושאים ולבנקים מעבירות הלבנת ההון והונאת הנושאים - המתחם הראו' למשעו של הנאשם 1 נע בין 3.5 ל-6 שנים מאסר. לעומת זאת, הנאשם הפלילי של הנאשם 1, אשר שבלבצע עבירות זמן קצר לאחר ששוחרר ממאסר אותו ריצה בין עבירות דומות, היה מקום למקם את עונשו ברף העליון של המתחם. אולם, לאור לקיחת האחריות וההודייה במסגרת הסדר הטיעון והחיסכון בזמן שיפוטי משמעותי, ביקש התובע לדון את הנאשם 1, כפי שהוסכם במסגרת ההסדר, ל-4 שנים מאסר בפועל, כולל הפעלת התנאי, וזאת לצד מאסר מותנה וקנס גבוה. כן, ביקש להורות על חילופן כפי שהוסכם בין הצדדים, כאשר מדובר בחילופן משמעותי שמעורר בכמיליון ל' ואפלו יותר מכך.

אשר לנאים 2 ו-4 צין התובע, כי הצדדים הגיעו להסדר סגור בעניינים וביקש לבבדו. לדבריו, ההבדל בענישה בין נאים אלה לבין עונשו של הנאשם 1, נועד בחלוקת ביצוע העבירות, כאשר הנאים 2 ו-4 היו חלק ממעשיים ספציפיים בלבד בתחום הפרשייה, פועלו בזמן קצר וקרוב (כל אחד מהם זיף ביום אחד בלבד והנאים 1 במשך שבועיים), ותמיד יחד עם הנאשם 1, אשר היה היוזם, בעל הידע והרוח החיה בכלל העבירות. עוד הדגיש, כי הענישה המוסכמת הושגה בעקבות הליך גישור שבثان, בין היתר, את הריאות שבתיק, וזאת בהתאם לכל אחד מהנאים.

ב"כ הנאשם 1, עוז שילה ענבר, הגיע כחלק מריאויתו לעונש את התקיק הרפואי של הנאשם, תיק עתיר מסמכים הכלול עשרות (מאות?) עמודים. בטיעוניה הסבירה, שאון היא מצפה שביהם"ש יעבור על כל המסמכים ורק צינה, כי מצבו הרפואי של הנאשם אינו קל, בעיקר מן הבדיקה הלביבית, כאשר עבר מספר צינטורים ואירועים לבביים, גם בתקופה האחורה. לדבריה, "הנאים סובל ממחלת לב קשה, התיעוד מתחיל שנת 2011, עבר אירועים לבביים... במהלך התקיק הזה הוא היה מאושפז מספר פעמים ועבר צינטורים, כשהמצבו היה קשה ואף במצב מסכן חיים... עבר ביולי 2022 צינטור כאשר היה מאושפז בבית חולים מספר ימים ולאחר מכן בשיקום לב... והותר לו לצאת ממעצר הבית לקבל את הטיפול הזה. במהלך התקופה הוא שוב עבר אירוע לבבי, לפני חודשים היה מאושפז שוב, בעצם המצב הרפואי קשה. בנוסף יש לו בעיות עיניים ובעיות אורתופדיות...".

בטיעוניה לעונש צינה בת כוח הנאשם 1, כי במסגרת הטיעון שנערך בין הצדדים, הוסכם, שהמאשימה תטען לרף עונשה עליון של 4 שנים מאסר כולל המאסר על תנאי שתליו ועומד כנגד הנאשם, והגנה תטען לעונש של שנות מאסר כולל הפעלת התנאי בחופף, כאשר אף הוסכם, ש"בנסיבות טווה אין חובה לקבוע מתחם והסיכון היה שאין צריך לקבוע מתחם" ("אנו לא טוענים למתחם, אנו נתען איפה ב佗וח הנטען יש לקבוע את העונש. מה שאומרים בתיק המשפט, כאשר דין ביהם"ש בהסכם טווה הוא יכול להיעזר בפסקה, כדי להתוות את שיקול הדעת וכן צריך להביא בחשבון שההסדרים מסווג זה ישים שיקולים שאין רלוונטיים למתחם, כגון שיקולים ראייתיים, נסיבות שבגלן נערך ההסדר").

הסגנoriaית טענה, כי "כתב האישום המתוקן, שונה מאוד מכתב האישום המקורי שהוגש בתיק לפני מעלה שנה וחצי. הטעם נכון, כפי שעלה בהליך הגישור, הוא קשיים ראויים בלתי מבוטלים כלפי כל הנאים וגם התmeshoct ההליכים וקשיים בהעברת חומריה החקירה". למרות תיקון כתב האישום, כאמור, סקרה, כי המאשימה ייחסה חומרה יתרה למעשי הנאשם בעיקר נוכח כתב האישום המקורי ("טיעוניה לעונש בכתב ובע"פ של המאשימה אף שניתנו להיצמד ללשון כתב האישום המתוקן, נראה כי המעשים בכתב האישום המקורי מרחפים מעלהם"); טענה, כי אמנם הנאשם נתפסו ליד אחת המכוניות בעת שהם מזוייפים מטבחות, אולם לא הוכח שכלי המכוניות הוחזקו

לצורך זה ("אכן בסופה של יום, נתפסו הנאים ליד מכונה ששימשה לזיוף. איני לא טוענת שלא החזק מכונות לצורך זיוף, הוא החזק מכונות לזיוף ויש מכונות שלא ששימשו לזיוף, אין טענה על כל המכונאות במפעל... בשבעים האחרונים לקיומו.. אחת המכונאות ששימשה לזיוף"). כל זאת טענה, למורות שהייתה הסכמה לחילוט כל המכונאות שנמצאו במפעל; טענה, כי "השווי של המטבעות המזויפים, כפי שהרבה פעמים לפני זה נבחנת חומרת העבירה בפסקיקה, הוא 850 ₪"; כי "לא טוען שניתנו להפיז מטבע אחד"; כי "הנזק לככלת המדינה הוא אפס"; כי ניתן היה להפיק מהדיסקיות שנתפסו כ-1682 מטבעות של 5 ₪ בלבד, וכי שווי הנזק הפטנסיאלי, לו היו מסיים את זיוף כל המטבעות, היה כ-8,400 ₪ בלבד; טענה, כי גם העבירות לפי פקודת פשיטת الرجل הן מהרף הנמוך, שכן כל ההגבלות שהוא על הנאים בשל היומו פשוט רגל, פגו ביום מתן צו ההפטיר, היינו ביום 25.12.19. מאותו שלב, לא היה איסור שהוא ינהל חברה, שיחזק חשבון, שיעשה שימוש בחשבונות בנק. מדובר בעבירות ברף הנמוך, נעשו לעקוּף את פשיטת الرجل ממשׂרַחַדְשִׁים..."; וכן טענה, כי גם עבירות הלבנתה הanton הanton ברף הנמוך ונוועדו לאפשר את החלטות המוסכם, וכי "מרקראי כתוב האישום ברור שהם לא הרווחו אפילו שקל, הרצינול העיקרי הוא שימוש חוזר ברוחים ופיריות העבירה" ("בעצם כל תיק זיוף שנמצא בדף הפסקיקה מאפשר היה לדוחף לתוכו כזו הלבנתה הanton. הלבנתה הanton כזו יש בכל עבירות רכוש, אדם קנה מכונה דבר שימוש לעבירה... אז אחרת אומרים שהכסף שימוש לעבירה, הלבנתה הanton שעונה לדרישת החוק, אך היא מלאכותית...").

אשר לרמת הענישה, הגישה בת כוח הנאים 1 אסופה של פסקו דין שעוניים עבירות זיוף מדרגות שונות ובנסיבות שונות, וביקשה לאמץ רמות הענישה המקלות שנפסקו בתיקים אלה (בهم הענישה נעה בין עבודות שירות לבין שנתיים) ולאבחן מהפסקיקה המחייבת שהגיע התובע (הגישה את רע"פ 2169/2019 **אופיר נ' מדינת ישראל** ו-רע"פ 2425/19 **קובלר נ' מדינת ישראל**, מיום 15.05.19, כולל גזר הדין שנייה בעניינים בביבה"ש המחויז בחיפה; רע"פ 523/13 **דזנשווילי נ' מדינת ישראל**, מיום 15.08.19; רע"פ 9976/05 **ראשק נ' מדינת ישראל**, מיום 18.01.2006; רע"פ 3908/07 **קייזושווילי נ' מדינת ישראל**, מיום 07.05.20; עפ"ג [ת"א] 15156-08-14 מדינת ישראל נ' יעקב, מיום 10.12.14. וכן ג"ד הקשור לערעור הנ"ל - ת"פ [שלום חיפה] 10-04-10; ת"פ [שלום] 37293-06-18 מדינת ישראל נ' דהן, מיום 20.06.20; ת"פ [שלום תל-אביב] מדינת ישראל נ' לפישען 4-4 נספחים, מיום 19.11.20; ת"פ [שלום תל-אביב] 5981/01 מדינת ישראל נ' חמצני זאב, מיום 28.11.2002; ת"פ [שלום ירושלים] 3957/09 מדינת ישראל נ' ביבי ואחר, מיום 16.02.12; ת"פ [שלום תל-אביב] 17435-08-14 מדינת ישראל נ' קרייל, מיום 18.01.17, כאשר גזר דיןו של השותף, **קנט'בלי** ניתן ביום 17.11.20).

הסגורית ביקשה ללמידה גם מהעונש שנגזר על הנאים 1 בתיק הקודם שלו (כאמור, 22 חודשי מאסר וענישה נלווית), כשלעצמה דוקא התקיק הקודם היה חמוץ יותר. לעומת זאת, "מעבר לנסיבה המחייבת של העבר הפלילי, שמננה אין להתעלם, אך אם נבחן את התקיקים בהתעלם מהנסיבה שזה תיק שני, התקיק הזה הוא לא יותר חמוץ, והוא פחות חמוץ. בתיק הנוכחי, הנאשם הורשע בזיוף 170 מטבעות, בתיק הקודם הוא זיוף אלפי מטבעות, בתקופה של חודש, ונתפסו ברשותו 2270 מטבעות של 5 ₪ מזויפים, פי 13 מהתיק הזה, ו-32,000 מטבעות חלקים, פי 20 מהתיק הזה. זה בנוסוף לכך שזייף אלפי מטבעות שאולי הופצו. בנגדו לטענת המאשימה, גם בתיק הקודם הוקם עסק, נפתח חשבון בנק, והעסק והחשבון נרשמו על שם אדם אחר. גם בתיק הקודם הנאשם 1 היה פשוט רגל, גם בתיק הקודם הוא רכש מכונות וחומרה גלם ושם השתמש בשיק ללא כיסוי. **הבדל הוא שם לא יחסו לו הלבנתה הanton.**"

הסגורית הוסיףה ובקשה להקל בעונשו של הנאים 1 גם נוכח הכלל של אחידות הענישה, וזאת נוכח העונשים

שהתבקשו לגבי הנאים האחרים בתיק. לעומת זאת, אמן וווח לנאשם 1 כי היה היזם והעבורי העיקרי, אולם "כל הנאים הורשו יחד בכל עבירות היזום בצוותא, לא כקושרים, לא כמסיעים, זה ביצוע בצוותא". הנאים 2 - 4 זיפו יחד אותו... וכל הנאים הורשוUMBOMBING מבעליים עיקריים להלבנותה". ובאשר לנאם 3, לדבריה, אמן גם לגביו ניתן צו חילוט ממשמעו, אולם מדובר למי שהורשע יחד עם נאם 1 בכל העבירות, כולל העבירות שעוניין הונאת הנשים והבנקים; הוא זה שהיה בעל החשבון ושיקר בפועל לבנק; הוא שהציג את מצגי השווא; וחילוקו בשענין גודל חלקו של הנאם 1, גם אם עשה זאת לבקשת הנאם 1 (לענין אחידות הענישה הפנמה באת כוח בעשייה גדול חלקו של הנאם 1 לע"פ 4545/16 צרננקו נ' מדינת ישראל, מיום 09.03.17; לע"פ 4959/19 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 12.06.22; לע"פ 325/21 נני נ' מדינת ישראל, מיום 29.08.21; לע"פ 9919/17 זועבי נ' מדינת ישראל, מיום 28.07.22).
ישראל, מיום 09.07.19; תפ"ח [ת"א] מדינת ישראל נ' יהודה כוטיר, מיום 22.07.19).

באת כוחו של הנאם 1 הוסיף וטענה, כי מדובר למי שהזודה ולקח אחריות על מעשיו; לא נשמע אפילו עד אחד; נחשך זמן שיפוטי בלתי מבוטל ("ניהול המשפט היה כרוך גם בזוה שנבדוק את כל המוצגים, היו פה עליות רבות שנחassoc..."); הסדר הטיעון כולל הסכמה לחילוט בהיקף גדול; מתנהלים כנגד הנאם הליכים אזרחיים במהלךם "תיכון והכו"ר יבטל את הליכי הפטר; התגלו ליקויים רבים בהתנהלות המשטרה בתיעוד הרkos שנטפס מן הנאם 1 ("הנאשם טען שתפותו ממנו רכוש שלא רשום בתיק... בסוף מתברר זהה נכון... עכשו חבריו בהגנותו מסכים להחזיר אותו. יש טענה, שהנאשם העלה, לגבי אלבום עם שטרות המצלום במפעל, והנאשם אמר כי המשטרה לקחה, ועוד היום לא נמצא ויש לו שווי רב, הוא לא שיר לנאם אלא לאדם אחר ויש להביא זאת בחשבון"); הנאם, שהוא בן 50, בעל הרשותות קודמות לא מעטות, אולם מרביתן מביב"ש לנער ("שבור בתור נער ובערו עליי חיים לא קלים, חלקם התישנו"), כאשר העבירות היותר מאוחרות, "מעט האחרונה שהיא רלוונטי מאד, הן פחות קרובות לעבירות שבוצעו פה"; "הנאשם נשוי לאשה ואב לשני ילדים, מדובר במשפחה נורמטיבית, תומכת, מתפקדים בחברה, הבנים שלו עובדים ולא ערביים. למרות העבר שלו הוא הצליח להעניק להם חינוך ראוי, אשתו עובדת כgent, המשפחה סובלת מהמעשים שלו וגם המעצרים גורמים להם סבל, והם מנוטים לתמוך בו ולשיקם אותו"; הנאם היה עצור כ-5 חודשים ולאחר מכן היה נתון באיזוק אלקטרוני כעשרה חודשים; והוסיף, כי "אין ספק כי אשפוז בבית הסוהר עלול לדרדר את מצבו הבריאותי" וכי יש לקחת עניין זה בעת גירת העונש.

הנאשם 1 ציין בדבריו טרם מתן גזר הדין, כי הוא "מאוד מצטער על מה שהיה ומה שעשית, אבקש להתחשב بي במצב הבריאותי ועל המשפחה התומכת... זה לא יחוור על עצמו יותר. אני מתכוון לזה באמת, אין לי קשר עם העבר. המצב הבריאותי שלי באמת לא טוב. אני בכל שני וחמשי בבית חולים, גם לפני 3 ימים הייתה מאושפז אני לא יכול להרשות את זה לעצמי. אני מבטיח שגם באמת תהיה הפעם האחרונה, הקשר יהיה רק עם המשפחה, לשיקם מה שהרסתה".

ב"כ הנאם 2, עוז לירן שרג, מmarsden של עוז צפריר יגור, ביקש לאמץ את הסדר הטיעון; הצדיף לטיעוני התובע בעניין זה, והוסיף, כי בהליך המעצר הופקד סך של 15,000 ₪ על ידי הנאם 2 וביקש לקוז את סכום הקנס המוסכם (2,000 ₪) מהסכום זהה; להעביר 10,000 ₪ לקרן החילוט, אף זאת כמוסכם, ואת היתרה להחזיר לנאם.

הנאשם 2 ציין בדבריו טרם מתן גזר הדין, כי הוא מודה לצדדים על ההבנה ועל הסדר הטיעון.

ב' כ הנאשם 4, עו"ד גיל בן-עמי מmarsדו של עו"ד ירון פורר, ביקש לאמץ את הסדר הטיעון; הודה לביהם"ש על הליך הגישור; והזיכה, כי "הסדר של נאשם 4 נובע מוקשי ראייתי וחלקו בכתב האישום"; ביקש לדחות את ביצוע עבודות השירות לאחר יום 10.10.23 בשל בקשה מעסיקו של הנאשם (ב"כ המאשימה השאיר זאת לשיקול דעת ביהם"ש, לאחר שהוציא מכתב מעסיקו של הנאשם התומך בבקשתו); ביקש להחזיר לנאשם את הטלפון הננייד שלו שנתפס במסגרת התקין; וכן ביקש להחזיר את כספי ההפקדה שהופקדו במסגרת התקין, וזאת לאחר קיוז הקנס המוסכם בשיעור של 7,500 ₪.

הנאשם 4 ציין בדבריו טרם מתן גזר הדין, כי הוא "מצטער שבזבזתי את הזמן לביהם"ש".

המסגרת הדינית (הנאשם 1)

במקרה שבפנינו, כמו במקרים דומים שכבר נזכרנו, עולה שאלת באשר ליחס הרαιי בין הסדר הטיעון, הקובל טווח עינויו, לבין המתווה להבנית שיקול הדעת השיפוטי בעינויו שנקבע בתיקון 113. פסיקת ביהם"ש העליון דנה לא פעם בחוסר שנוצר, לאחר שתיקון 113 לא כלל הוראה מפורשת בדבר קביעת העונש בהתקיים רף או טווח עינויו מוסכם במסגרת הסדר טיעון, וטרם גובשה הסכמה כללית לכך בפסיכיה (ר' למשל ע"פ 13/512 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 25.12.2013; ע"פ 15/2524 איוון שפרנוביץ נ' מדינת ישראל, מיום 08.09.16; ע"פ 16/6943 גנדי גליקן נ' מדינת ישראל, מיום 28.1.2018; ע"פ 20/6197 מדינת ישראל נ' פארוק גולאני, מיום 21.11.28). לעניין זה יש לזכור, כי השיקולים העומדים בסיסם של הסדרי טיעון לא נכללו בתיקון 113, ובעניין שפרנוביツ נקבע, כי "השיקולים התומכים בגיבוש הסדרי טיעון אינם בהכרח חופפים לשיקולי העונשה אותם נועד תיקון 113 להסדיר לצורך קידום האחדות בעינויו, ובهم עקרון השוויון... למעשה, המذובר בשתי מערכות שיקולים שונות זו מזו, העשויה להוילן, במקרים מסוימים, למסקנות שונות באשר לעונש הרαιי... בחינה של תנאי הסדר הטיעון בהתאם לשיקולים הנמנימים בתיקון 113 על הסדר הטיעון עת מובה ההסדר בפני בית המשפט" (במקרה זה הסדר הטיעון כלל הגבלה בדבר הרף העליון של העונש וכן הסכמה שלא לטוען למתחם עינויו, סעיף 18 לפסק דין של כב' השופט זילברטל). ואכן, הניסיון להתאים את כלל השיקולים המצויים בתיקון 113 לתנאי הסדר טיעון, עלול לגרום לעיוות מסוים של כוונות הצדדים שעד מה בבסיס הסדר הטיעון ובית המשפט עלול לבחון את השיקולים לקביעת העונש שאינם קשורים לביצוע העבירה מנוקודת מוצא שונה מזו שעמדה בבסיס הסדר הטיעון. לפיכך, באותו עניין גם נקבע, כי בעת גזרת העונש, על ביהם"ש להניח שהנאשם הסכים להסדר הטיעון תוך הרכבת סיכונים במסגרת ההגבלה שהtabua נטלה על עצמה בטיעונים לעונש, כולל התחשבות בנסיבות העומדים לזכותו לצורך קביעת העונש בהתאם זו, וכי יש ליתן משקל לציפיות הנאשם שהסדר הטיעון יכבד).

יחד עם זאת, בעניין **גולאני** (מוזכר לעיל, שם נדון עניינו של מערער שהודה במסגרת הסדר טיעון שככל "תקרת" עונש, ללא טווח עינויו ולא הסכמה שלא לטוען למתחם עונש ראוי) סבר ביהם"ש, כי קיומו של הסדר טיעון אינו מבטל תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, וכי במקרה האמור שגה ביהם"ש "עת סבר כי לאור הסדר התקרת", כלשהו, בין הצדדים, הוא אינו מחייב לקיים דין במתחם עינויו. זאת, מאחר שלמעשה הסדר הטיעון שהוסכם לא כלל הסכמה בדבר טווח עינויו...", וזאת שלא כפי שהיא בעניין **גנדי גליקן** (מוזכר לעיל).

בע"פ **גנדי גליקן** קבע כב' השופט הנדל, כתוארו אז, כי יש להבחן בין מתחם עינויו שנקבע על ידי ביהם"ש לבין טווח

ענישה עליו הסכימו הצדדים, ופסק, כי לעמדתו אין מקום לקבוע מתחם ענישה, כאשר טווח הענישה המוסכם מקובל על ביהם"ש ובគונתו לבבדו. לטעםו, "אין זה נכון או ראוי - ודאי במקרה זה - להרחיב בקביעת המתחם... זאת, במיוחד במקרה זהה, אשר על פני הדברים טווח הענישה המצויה בהסדר הטיעון לא נופל מחוץ למתחם הענישה. הדיון הנדרש אינו נסוב סבב דחיתת ההסדר, אלא סבב כימות העונש הסופי בתוך הטווח שנקבע. במקרים כאלה אני סבור כי יש צורך להרחיב במלאת קביעת מתחם הענישה. אין צורך להידרש לקרים קשים יותר בהם בית המשפט שוקל, על פי ההלכה פלוני, האם להתערב בהסדר הטיעון".

לאור כל האמור, ומאחר ובគונתי לכבד את טווח הענישה; ולאחר שהצדדים הסכימו בموافכם כי טווח הענישה פוטר, במקרה שבפנינו, מקביעת מתחם ענישה, אנהג כפי שנקבע בעניין **גליק** גם בענייננו.

דין

המעשים שבוצעו במקרה זה קשים, ובמיוחד מעשי של הנאשם 1. הנאשם הקים ביחד עם נאים 3 חברה, תוך הסתרת חלקו של הנאשם 1 בעסק, בשל העובדה תחת צו כינוס נכסים והכל על מנת לرمות את נושא ואת הבנקים ולאפשר לו לפעול ולבצע את העבירות נשוא התקיק שבפנינו, גם באמצעות החברה, ללא הפרעה. כך, הנאים שכרו במסגרת החברה, מבנה; רכשו מכונות שונות וחומר גלם (כולל מטבעות ריקים בגודל מטבח 5 נ"ל), בעלות של כמיליון נ"ל; **ה הנאשם 1 היה הבעלים האמיתי של החברה; הוא עמד בראש ההתארגנות לחיזוף המטבעות; היה היוזם ובעל המידע המתאים; והוא מעורב בכל הפעולות של החברה.**

ה הנאשם 1, במשך שבועיים ועד ליום 05.12.21, זיף לפחות 170 מטבעות של 5 נ"ל, תוך שימוש בגלופות ייעודיות הנושאות צורה של 5 נ"ל, חותמות המורכבות במכונות המכッシュ ומטבעות את צורתם על המטבעות הריקים, תוך שימוש במכונות; **ה הנאשם 2** זיף מטבעות יחד עם הנאשם 1, בתאריך 25.11.21, במשך כמה שעות (בין השעות 18:20 ועד 20:20 וכן בין השעות 04:00 ועד 11:44); ואילו בתאריך 28.11.2021, **זיף הנאשם 4** יחד עם הנאשם 1 מטבעות של 5 נ"ל, וזאת בין השעות 19:00 ועד 20:55.

ה הנאשם 1 החזיק (בתאריך 05.12.2021) לצורך החיזוף, מטבעות חלקים במשקל כולל של 13,798 גרם, מכונות, גלופות שייצרו את המטבעות, וכן במתבוך שעבר הליך ייחודי לצורך ייצור הטעבים. לא רק חברה הקים הנאשם 3 למען הנאשם 1, אלא גם פתח בשילוחתו חשבונות בנק עבור החברה, כאשר החל מהקמת חשבונה של החברה, הועברו דרך חשבונה כמיליון נ"ל. פעולות שונות נעשו עבור הנאשם 1 והחברה גם דרך חשבון הבנק הפרטי של הנאשם 3, שם הפקידו הנאים, תוך מצגי שווה, סכומי כסף שונים (כמיליון נ"ל). הנאשם 1 הפך מגבלות שהוטלו עליו במסגרת תיק הפש"ר ואף קיבל הפטר מחובותיו בשל הסתרת מעשי. לבסוף, הפעולות הכספיות שביצעו הנאים, אשר העבירו כמיליון נ"ל בזמןן ובדרכים אחרות לצורך רכישת המכונות, הסתרו את העובדה של הנאשם 1 שותף בחברה, העבירו כספים דרך נ"פ וב דרכים שאין ידועות, העבירו כספים רבים לחשבון הפרטי של הנאשם 3, עשו פעולות מטריה להסתיר או להסתור את מקורותיהם; את זהות בעלי הזכויות בו; את מיקומם; ואת תنوועותיהם, עשו הנאים פעולות רבות ברכוש אסור בהיקף של לכל הפחות 3 מיליון נ"ל.

מדובר במעשים חמורים ביותר, שעיקרם בוצע על ידי הנאשם 1, אשר גם סחף אחריו את הנאים האחרים. מדובר בחיזוף מטבעות שנעשה באיכות שונות, כך שבחalk מהמטבעות לא ניתן היה לגלו את החיזוף אלא על ידי התאמת

"הטבע" למטרע, ובחלק מהמטבעות ניתן היה לגלות את הזיווף באמצעות מכונה. הנזק, משכך, יכול היה להיות משמעותי יותר לככלת המדינה, לאור איות הזיווף והיעדר יכולת להבחן בין המטעות המזויפות לבין מטעות אמיתיות, כאשר הנזק נמנע אך ורק כיוון שהנאשמים נעצרו על ידי המשטרה.

וכך צוין על ידי ביהם"ש המחויז בתל-אביב בפרשיה דומה, כאשר הדברים נכונים גם בענייננו:

"לא בכספי יחיד המחוקק עבירה ספציפית לזיווף מטעות. מטעות הן חלק מן הביטוי לריבונותה של מדינה, הם אחד הסמלים לריבונותה זו. לא הרי זיווף מטעב ציווף מסמן אחר כלשהו, כך ראה זאת המחוקק וכך יש לראות זאת. עוד נציג כי המחוקק ראה לנכון למתחזקו מזוואה בין מי שביצע את העבירה עד תומה, לבין מי שרך התחיל לבצע את העבירה בשל הסיכון הכבד הכלומ בעבירה זו. למדך עד כמה חשוב המאבק בעבירה מסווג זה. עונש המאסר שקבע המחוקק לצידה של עבירה זו הוא 7 שנים ואף זאת ולא בכספי. לפיכך נקודת המוצא כאשר מדובר בזכוף מטעות צריכה להיות נקודת מוצא מחייבת המשקלה את שימושות החדרת כסף לא חוקי למחויז הכספי של המדינה" (עפ"ג (ת"א) 14-08-15156 מדינת ישראל נ' משה יעקובי, מיום 10/12/2014).

כאמור לעיל, ב"כ התביעה עתר להshitut על הנאשם 1 עונש של 4 שנות מאסר, כעונש ראוי, ולכלול בעונש זה גם את המאסר המותנה התליי וועמד כנגדו, וזאת לצד עונשים נוספים. באת כוח הנאשם 1, לעומתו, עתרה להסתפק בשנת מאסר - כאוור המאסר המותנה (הארוך מבין השניים) התליי וועמד כנגד הנאשם. לגבי הנאשם 2 ו-4 עתרו הצדדים במשותף להטלת ענישה מצומצמת של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

בכל הנוגע לנאם 1 דומה, כי הענישה לה עתירה התביעה עשויה חסד עם הנאשם, וזאת בהתחשב בחומרה הרבה של מעשיו; הנזקים הקשים אשר היו עלולים להיגרם למדינה לו המעשימים לא היו מתגלמים מבעוד מועד; הפגעה שנגרמה לנושאי הנאשם; והזלזול שהפגין כלפי רשות המדינה - הן בתי המשפט, במסגרת תיק פשיטת הרוג ובסוגרת התקיק הקודם בו נגזר עליו מאסר מותנה, והן הרשות לאיסור הלבנתה הוון.

גם עברו הפלילי המכבד של הנאשם 1 מצדיק החומרה בעניתתו. הנאשם 1 החל לבצע עבירות לפני שנים רבות, עוד בהיותו קטן, והמשיך לבצע עבירות מאז ואף ריצה עונשי מאסר. יתרה מכך, הנאשם 1 כבר ביצע עבירות דומות לאלה שהוא נותן בגין את הדיון כתע; ריצה בשל כך עונש מאסר; זמן לא רב לאחר שחרורו ממאסר זה - שב לבצע אותן עבירות. ויצוין, כי גם בתיק הקודם הנאשם 1 הורשע בביצוע עבירות של זיווף מטעות של 5 ל"נ בנסיבות גדולות לצורכי מכירתן, ובביצוע עבירות מרמה כנגד נשים במסגרת חדל"פ. כך, הורשע בכך, שחבר לאחר על מנת לייצר מטעות מזויפות של 5 ל"נ; הזמן חומרו גלם לצורך כך; איים על אחר על מנת שזה יcin Überrom טבעים ושיקוע נתיבי של המטעב; דאג לשלם עבור חומרה הגלם (באמצעות מאן-זהוא) וליבאים ארצתה; רכש מכבי מקטוציא לצורך ביצוע זיווף המטעות והחביא אותו במחסן ששוכר (על שם אחר) על מנת להחביאו שם; לאחר תקופה העביר למתחים הסגור אליו מטעות של 5 ל"נ. עוד כל חומרה הגלם שרכש; ובמועדים שונים ועד לתאריך 03.01.2018 זיויף במתחים הסגור אליו מטעות של 5 ל"נ. עוד הורשע הנאשם 1 בכך שרכש ג'יפ BMW וביקש מאוחר שירשם אותו על שמו; וכי קיבל לידי כרטיס אשראי על שמו של אחר ועשה בו שימוש, והכל למטרות שביקש להיות מוכraz כפושט רגל והמעשים נעשו על מנת לرمות את נושא. גם בתיק זה חתם הנאשם על הסדר טיעון עם המאשימה, אותו אישר ביהם"ש אשר דין אותו, ביום 18.03.19, ל-22 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 6 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור עבירות לפי פרק יב' לחוק העונשין מסווג עון או עבירות לפי נקודת

פשיטת الرجل מסוג עוון; 12 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור עבירות לפי פרק יב' לחוק העונשין מסוג פשע, או עבירות לפי פקודת פשיטת الرجل מסוג פשע; 3,000 ל"נ קנס או 5 ימי מאסר תמורה; ו-2,000 ל"נ פיצוי למחלון.

לאור כל האמור, מדובר למי שטכנתו לכלכלה המדינה - הרבה; למי שניסו העבר לא לימד אותו להתרחק ממעשים שכאה וشعונים מקלים לא הרתיעו מלשוב ולבצע אותם מעשים אף ולהסלים.

אשר/lichs שבין מעשי הנאשם 1 לבין מעשייהם של הנאים האחרים בתיק, ולאור טענת באת כוחו של הנאשם 1 בדבר התאמת עונשו של הנאשם 1 לעונשים המוסכמים של שותפיו נוכח כלל האחדות בעונשה, אין לי אלא לומר, כי מעשיו שונים מלה של שותפיו, מרובים יותר וחמורים הרבה יותר; ובערו הפלילי מצדק החמרה של ממש לעומת עונשיהם. וכך שנקבע בפסקת בהמה"ש העליון, "אכן, עקרון אחידות העונשה, הנגזר מעקרון השוויון, מחייב את בית המשפט לנוהג כלפי נאים בשוויון מלא, אך שוויון זה יפה רק מקום בו מאפייניהם של הנאשם והעבירה החיים הם ולא מקום בו עולה שווי רלוונטי" (רע"פ 3173/09 מוחמד פראגן נ' מדינת ישראל, מיום 5.5.09). וכן נקבע, כי "עקרון שוויון הנאים בפני החוק, ממנו נגזר עקרון אחידות העונשה, הוא כלל יסוד בתורת העונשה. הוא מורה כי על מצבים דומים מבחינת אופי העבירות ונסיבות אישיות של נאים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי עונשה דומים. עם זאת, עקרון אחידות העונשה, אינו שיקול עונשי העומד לעצמו, והוא עקרון בלבד שלulos ain לסתות ממנו. הוא עקרון שיש לשוקלו בין מכלול שיקולים שיש להעריכם ולזאת ראיון כדי להגיע לתוצאה עונשה שקופה, אשר תגשים את תכלית ההגנה על עניינו של הפרט ושל הציבור, המשולבים זה זהה. אם קיימים שיקולים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהעקרון הב"ל, מטעמים של צדק ואינטרס ציבורי, כי אז על בימ"ש לחרוג ממנו ולהעדיף שיקולי עונשה אחרים..." (ע"פ 9792/06 סמוד עוני חמוד נ' מדינת ישראל, מיום 01.04.07). ובמקום אחר נפסק, כי "עקרון אחידות העונשה נועד למנוע הפליה בין נאים שפשו יחידי ובנסיבות דומות, אך לא בא לכפות על בית-המשפט אמת-מידה עונשית מוטעית רק מפני שהוא ננקטה במקרה של אחד הנאים המשותפים..." (ע"פ 5450/00 שושני נ' מדינת ישראל, מיום 21.01.02).

נוכח האמור, איןני סבורה, כי ניתן לומר שהעונשה הראوية לנאים 1 דומה לעונשה שהתקבלה לגבי הנאים האחרים בתיק. הנאשם 1 זיף בפועל, אותו הקים לאחר שscract את המבחן יחד עם הנאים 3 שפועל בשמו ולמונו, מטרתו של 5 ל"נ תוך שימוש במכונות וחומר גלם וזאת במשך שבועיים, כאשר הנאים 2 ו-4 הטרפו אליו במועדים ספציפיים. כל אחד מהם היה שותף לפעולות החיזוף ביום אחד בלבד ולמספר שעות; הנאשם 1 עמד בראש ההיררכיה, היה היוזם, בעל הידע והמצויף בפועל, אשר הנאים האחרים היו מעורבים רק בהליכים נקודתיים; והנאים 1 הגדיל לעשות, עת רימה את נושא ועשה הכל על מנת להתר את מערבותו בנסיבות האסורים עליו גם על פי פקודת פשיטת الرجل. אכן, כל הנאים הורשו בעבירות דומות, אולם המעשים שכל אחד ביצע - שונים תכלית שנייה, גם אם ככלם היו מעורבים באותה פרשיה.

אשר לעונש אשר נגזר על הנאשם 3, הרי שנאים זה לא היה שותף כלל בהליך החיזוף ומעשי (הן בהקמת החבורה והן בהעמדת חשבונות בנק לטובתו של הנאשם) נועדו לאפשר לנאים 1 לפעול, בין היתר, ובעיקר, מבלי שיתגלה כי הוא מפר את האיסורים שהוטלו עליו בהליך פשיטת الرجل. כמו כן, מדובר למי שמצובו הרפואי הצדיק הקלה של ממש בעונשו, כפי שגם נקבע בגין הדיון שנית בעונינו.

וראו לעניין אחידות העונשה גם כאמור בע"פ 6325/11 **שלמה פחימה נ' מדינת ישראל**, מיום 11.12.11, כאשר

ביהמ"ש העליון הדגיש את הצורך לאזן קרואין בין כלל השיקולים:

"ביהמ"ש המחויזי איזן קרואין בין השיקולים השונים לעניין העונש - בראשם עיקרון אחידות העונשה, ובצדו שיקולים הקשורים בחומרת המעשים, עברו הפלילי של המערער והמלצת שירות המבחן. כפי שנפסק בעבר, לעקרון אחידות העונשה ישנה חשיבות רבה. הוא משקף את ערכיו השווים, ההגינות והצדקה, ואף את האינטראס לשמר על אמון הציבור בהליך הפלילי ובמערכת המשפט. אלא שעקרון האחידות אינו כלל עיוור. "אין לבצע פעולה 'העתק-הדבק' מנאשם בתיק אחד לנאשם אחר רק בשם עיקרון אחידות העונשה". שוויון מלאכותי פוגע בשוויון המהותי. הוא אף יוצר סוג אחר של אפלה. במלצת גזר הדין נדרש ביהמ"ש לבחון את הנسبות המיחוזדות שמאפייניות כל נאשם, ולהתoor לעונשה ההלמת את העבירה על פי אמות המידה של המעשה והעשה".

אכן, מעשיו של הנאשם 1 חמורים, יחד עם זאת, נוכח הקשיים הראייתיים בתיק, שוכנעתי כי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים מובן, ראוי ומוצדק, ועל כן יש לכבדו, כאשר העונש אליו עתרה המדינה אמן מותן בנסיבות העניין אך מתאים לכלל הנسبות כמפורט.

דין - הנאים 2 ו-4

כפי שצין בעת גזירת עונשו של הנאשם 3, הרי שהסדר אליו הגיעו הצדדים הוציא של מ"מ ממושך בין הצדדים, במילכו לובנו הקשיים הראייתיים הנכבדים שבוחמר הראיות, דבר שגם בא לידי ביטוי בהלכי הגישור הממושכים שהתקיימו. ועל כן, ולמטרות שניתן לומר כי הסדר הטיעון מקל עם הנאים, הרי שהוא לוקח בחשבון את הקשיים הראייתיים ואת ההיררכיה שבין הנאים השונים.

עוד ציון, כי הממונה על עבודות השירות הגיע חוות דעת בעניינם של הנאים ועל פיהן הם יכולים לרצות את עונשם בדרך של עבודות שירות.

בנסיבות אלה, הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הינו ראוי ועל כן יש מקום לאמצנו.

סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, אני דנה את הנאים לעונשים הבאים:

גזר דיןו של הנאשם 1:

1. מאסר בפועל למשך 3.5 שנים.
2. היהת והנאם הורשע בתיק שבפנינו זה בעבירות פשע והן בעבירות של עונן, הרי שני עונשי המאסר המותנים שהוטלו עליו בת"פ 18-01-66930 הם בני הפעלה בתיק שבפנינו. לפיכך, עונשי המאסר המותנים של 12 ו-6 חודשים, שהוטלו על הנאשם בת"פ 18-01-66930 של ביהמ"ש המחויזי בבא-ר-שבע - מופעלים, וזאת בחופף זה לזה.

- .3. עונש המאסר שהוטל ועוני המאסר שהופעל יריצו חלקם בחופף וחלקים במצטבר, כך שבסך הכל על הנאשם לריצות 4 שנים מסר בפועל בניכוי ימי המעצר אותן ריצה בתיק זה.
- .4. מאסר מותנה לפחות 12 חודשים, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל אחת מהעבירות אותן עבר בתיק זה ואנו כל עבירת רכוש מסווג פשע או עון, תוך 3 שנים מיום שחרורו.
- .5. קנס בשיעור 75,000 ש"ח או 5 חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 01.01.2025.
- .6. חילוט - בהתאם למפורט בסיפה של גזר דין זה.

גזר דיןו של הנאשם 2:

- .1. מאסר בפועל לפחות 35 ימים. המאסר יריצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות מיום 17.07.23.
- הנאשם 2 יתיצב לתחילת ריצוי עונשו בתאריך 10.10.23 עד השעה 08:00 אצל הממונה על עבודות השירות.
- .2. מאסר על תנאי של 6 חודשים, והתנאי שהנאשם 2 לא יעבור את העבירות בהן הורשע תוך 3 שנים מהיום;
- .3. קנס בשיעור 2,000 ל"נ או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם מתוך הפיקדון שהופקד במסגרת תיק זה.
- .4. חילוט בסך 10,000 ל"נ לטובת קרן החילוט לפי חוק איסור הלבנת הווע. הסכם יחולט מתוך הפיקדון שהופקד בתיק זה.
- .5. יתרת הסכומים שייתרתו מהפיקדון שהופקד הנאשם 2 במסגרת תיק זה - תוחזר לנאשם לאחר שיתיצב לתחילת ריצוי עונשו.
- .6. המכונות למכרז ממתיקים שנתפסו במסגרת תיק זה - יוחזרו לנאשם 2.

גזר דיןו של הנאשם 4:

- .1. מאסר בפועל לפחות 45 ימים. המאסר יריצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות מיום 22.06.23.
- הנאשם 4 יתיצב ל悒ון ריצוי עונשו בתאריך 15.10.23 עד השעה 08:00 אצל הממונה על עבודות השירות.
- .2. מאסר על תנאי של 6 חודשים, והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע תוך 3 שנים מהיום;
- .3. קנס בשיעור 7,500 ל"נ או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם מתוך הפיקדון שהופקד בתיק זה, יתרת הפיקדון תוחזר לנאשם לאחר שיתיצב ל悒ון ריצוי עונשו.

בהסכם הצדדים אני מורה על חילוט התפוסים הבאים בעניינו של הנאשם 1:

- א. כרסומת M-CL שנת 2000;
- ב. מחרצת CNC SERVOYURN NCU10;
- ג. מכונת עיבוד שבי FANUC D21LIB ROBODRIL;
- ד. מכונת ארוזיה (שיקוע) תוצרת חברת מיצובי אלקטሪק דגם S05+EA8S+FP80S;
- ה. מכונת ארוזיה (חוט) תוצרת מיצובי אלקטሪק דגם MV1200 + יחידת הנעה שנת ייצור 2020;
- ו. מכונת כבישה תוצרת לוקטלי מנגניקה דגם T300/DC סוף ייצור 2020 מס' סידורי 3454 כולל פרס הידראולי;
- ז. מכונת כבישה תוצרת לוקטלי מנגניקה דגם CADT300 סוף ייצור 1998 מס' סידורי 3809 כולל פרס הידראولي;
- ח. מכונת כבישה תוצרת חברת MINI ROTABEST;
- ט. מכבש דמי לוקטלי בצעע כתום + מכשירים בתפזרת;
- י. מחרצת CO WABECO (גרמניה) דגם E-D6000;
- יא. סכום של 100,000 ₪ שהופקדו על ידי הנאשם 1 בקופהbihמ"ש לצרכי ערובה עם שחרורו מהמעצר, יחולטו ובתמורה יתר הפריטים הנמצאים בנספח א' לכטב האישום המתוקן - יוחזרו לנายג'ר (הכל בהתאם להחלטה מיום 23.03.12).
- יב. הכספיים התפוסים בח-ן של הנאשם 1 - יחולטו.
- יג. רכב מסוג קרייזלר שבבעלותו של הנאשם 1 - יחולט.
- יד. רכב מסוג טויוטה יאריס, שנמכר על ידי הבנק - יתרת התמורה תחולט.

יובהר, כי הגלופות, המטעות המזוייפים, המטעות החשודים כמזוייפים, חומר הגלם (המטעות הריקים) ו"מטעות האב" - יושמדו או ישמרו על ידי רשות החוקרים או בנק ישראל.

כל מה שלא התבקש לגבי חילוט - יוחזר, הכל בהתאם לרשותה שתומצא לאישורbihm"ש.

המצוירות תעביר עותק מגזר הדין אל הממונה על עבודות השירות.

עמוד 16

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

זכות ערעור תוך 45 ימים לביהמ"ש העליון.

ניתן היום, ח' אב תשפ"ג
26 ביולי 2023, במעמד
הצדדים.

הנשיאת רויטל יפה-כ"ץ